

ΕΤΟΣ 56ον

1 Ιουνίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (2870)

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ σημερινή περικοπή τοῦ θαύματος, ὄχι ἀπλᾶ τοῦ τυφλοῦ ἀλλὰ τοῦ «ἐκ γενετῆς», τοῦ γεννημένου δηλαδή χωρὶς κᾶν μάτια τυφλοῦ, ὀδηγεῖ τὴ σκέψη μας γύρω ἀπ' τὸ αἰώνιο Φῶς, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τό θαῦμα αὐτό ἔγινε ἀφορμὴ νά δυσφορήσουν οἱ Ἰουδαῖοι καί μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους· ὁ βαθύτερος ὅμως λόγος τῆς δυσφορίας τους καί τῆς σύγκρουσής τους στὴ συνέχεια μέ τόν Θεάνθρωπο δέν ἦταν ἀληθινός, ἡ θεραπεία δηλαδή πού ἔγινε τό Σάββατο ἡμέρα ἀργίας. Ἦταν ἡ ἁμαρτία τους πού «μένει» (Ἰωάν. 9,41) καί δέν θεραπεύεται ποτέ, ὥστε καί μέ τὰ μάτια τοῦ σώματός τους νά δοῦν «τά ἔργα» τοῦ Φωτός, τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ Ὅποιος

«Φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθεν»

Ἦρθε στόν κόσμο σάν φῶς, ἔτσι ὥστε ὅποιος πιστεύει σ' Αὐτόν νά μὴ μείνει στό σκοτάδι (Ἰωάν. 12,46), ἀλλὰ νά ἔχει τό φῶς πού φέρνει στή ζωὴ (Ἰωάν. 8,12). Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅλα τὰ θαύματά Του καί εἰδικότερα ἐκεῖνα σάν τῆς σημερινῆς περικοπῆς μαρτυροῦν ὅτι ὁ Κύριος εἶναι τό Φῶς τοῦ κόσμου! Τό Φῶς πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο (Ἰωάν. 1,9)! Ὅμως, ὅταν οἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πονηρές, φυσικό εἶναι νά προτιμᾶει τό σκοτάδι (Ἰωάν. 3,19) καί νά κρύβεται σ' αὐτό, μὴ γνωρίζοντας πῶς καί μέσα στό σκοτάδι εἶναι ὁ Θεός καί βλέπει χωρὶς νά φαίνεται ἀπὸ κείνους πού νομίζουν πῶς δέν τοὺς βλέπει κανεὶς!

Ὅ,τι εἶναι φῶς στόν κόσμο μας προέρχεται ἀπὸ τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐκεῖνος δημιούργησε τό φῶς τῆς μέρας (Γεν. 1,3-5). Ἐκεῖνος εἶναι καί ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν μας! Καί ὅταν θά ἔρθει ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡ μεγάλη καί ἐπιφανὴς (Πράξ. 2,20), πού ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ θά τὰ κάνει ὅλα καινούρια (Ἀποκ. 21,5), ὁ ἄνθρωπος θά ζήσει μέσα στό χωρὶς βράδιασμα Φῶς τοῦ Θεοῦ (Α' Ἰωάν. 1,5)· ὁ ἴδιος

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. θ' 1–38)

Τό φῶς τοῦ κόσμου

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθημένοσ καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἡδὴ γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς ἐστίν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι, τυφλὸς ἦν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἡδη, καὶ οὐκ

ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτόν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τοῦτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

ὁ Θεὸς θὰ εἶναι τὸ Φῶς! Καὶ οἱ ἄνθρωποι; Οἱ φωτισμένοι ἀπὸ αὐτοῦ τὸ φῶς ἤδη ἀπ' τὴν παρούσα ζωὴ. Οἱ μετανοημένοι, οἱ ἐξομολογημένοι, οἱ κοινωνημένοι πού εἶδαν τὸ ἀληθινὸ Φῶς, πού ἔλαβαν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πού βρῆκαν τὴν ἀληθινὴν ζωὴ! Ὡστε ἀπ' τὴν παρούσα ζωὴ νὰ προσκυνοῦν τὴν Ἁγία Τριάδα καὶ σὴ μέλλουσα νὰ ζοῦν μέσα στοῦ φῶς Της! Νὰ ἔχουν δηλαδὴ μερίδιο στὴν κληρονομία τῶν Ἁγίων (Κοθ. 1,12). Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς προτρέπει:

«Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...»

Μέ τὸ ἅγιο Βάπτισμα ὁ ἄνθρωπος φωτίζεται (Ἐβρ. 6,4) κι αὐτὸ συνεπάγεται πῶς ἡ πορεία τῆς ζωῆς του πρέπει νὰ ταιριάζει σ' ἄνθρώπους πού ζοῦν στοῦ φῶς τοῦ Χριστοῦ (Ἐφεσ. 5,8). Τί σημαίνει αὐτὸ πιά ἀπλῶς; Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει ν' ἀφήσει τὴν ψυχὴ του νὰ σκοτεινιάσει ἀπ' τὴν ἁμαρτία, τὸ μῖσος, τὴ ζήλεια, καὶ ὅλη τὴν κακία. Γιατί ὅποιος ζεῖ στοῦ φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἔχει δηλαδὴ καθαρὴ καρδιά, ἐκεῖνος ἀγαπᾷ τὸν συνάνθρωπό του (Α' Ἰωάν. 2,9-11). Θυσιάζεται γι' αὐτόν καὶ γίνεται ὅπως ἴσκει ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς γιὰ τοὺς Μαθητῆς του, ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. 5,14). Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἥλιος, καὶ ὁ ἄνθρωπος πού πιστεύει σ' Αὐτόν καὶ ἀγαπᾷ τὴν εἰκόνα Του σὴ γῆ, τὸν πλησίον, εἶναι τὸ ἀστέρη τοῦ Χριστοῦ στοῦ πληθυντικὸ σύστημα τῆς ἐπίγειας καὶ ἐπουράνιας βασιλείας Του!

Εἶθε νὰ βλέπουμε τὸ ἐσωτερικὸ τῆς ψυχῆς μας καὶ νὰ τὸ διατηροῦμε καθαρὸ μὲ τὴ μετάνοια· ὁ ἐσωτερικὸς πνευματικὸς τῆς φωτισμὸς νὰ μὴ σβῆσει ποτέ. Καὶ εἶθε ὅλοι μας, μικροὶ καὶ μεγάλοι, νὰ ἔχουμε καλὴ φωτισμ. Ἀμήν.

† Α. Χ.

1 Ἰουνίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ», Ἰουστίνου φιλοσόφου καί μάρτυρος (†166),
Πύρρου ἐπισκόπου.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστ.: Πράξ. ις΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ΄ 1-38.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Ἰουνίου, Ζ΄ ἀπό τοῦ Πάσχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.

Ἡ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ στά νηπικοασκητικά ἔργα νηπικῶν πατέρων συγγραφῶν ιδίως στίς κατηχήσεις Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Ὁμοι. Καθηγητοῦ Α.Π.Θ. Χριστοῦ Θ. Κρικῶνν. Σχῆμα 11x17, σελ. 182.

Ἡ παρούσα ἀνθολογία ἀσκητικονηπικῶν πατερικῶν κειμένων, ἀναφερομένων στήν ἐν Χριστῷ πνευματική τελειότητα, ἐπιβεβαιώνει μέ τόν καλύτερο τρόπο τή διαχρονικότητα τῆς πατερικῆς σκέψεως καί τήν ἀκτινοβολία τῆς στόν σύγχρονο ἀνθρώπο. Τά φιλοκαλικά αὐτά κείμενα ἀποτελοῦν βιωματική ἀποτύπωση τῆς ἀνοδικῆς πορείας τοῦ πιστοῦ πρός τήν ἠθική τελείωση μέ τή συνεργεία τῆς θείας Χάριτος. Ἡ πανεπιστημιακή πείρα τοῦ συγγραφέα καί ἡ εὐρύτατη θεολογική του συγκρότηση τίθενται στή διάθεση τοῦ ἀναγνώστη μέ εὐληπτο τρόπο καί σέ στρωτή νεοελληνική γλῶσσα, προκειμένου ἡ δυναμική τοῦ Ὁρθόδοξου λόγου νά γίνει κτῆμα τῶν πιστῶν τῆς ἐποχῆς μας.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή
«**Λύχνος τοῖς ποσί μου**», Ἠχογραφεμένη ὁμιλία τοῦ Ἀρχιμ.
Ἀνανία Κουστῆν. Κάθε Πέμπτη στίς 17:10.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm